

Et maderant herbas et arborum cor-
tices: et radix iuniperorum erat sicut cinis.
Qui de convallibus ista rapientes: cum
singula reperissent. ad ea cum clamore
turrebant. In desertis habitabant tor-
rentium: et in caueis terre: vel super
glaciem. Qui inter huiusmodi letaban-
tur: et esse sub sensibus delicias computa-
bant. Filii stultorum et ignobilium: et in
terra penitus non parentes. Nunc in
eorum canticum versus sunt: et factus sunt
eis in proverbium. Abominatur me et
longe fugiunt a me: et faciem meam con-
spicere non verentur. Pharetram enim suam
aperuit et afflixit me: et senu posuit in
os meum. Ad dexteram orientis calamita-
tis mee ilico surrexerunt. Pedes meos
subvertunt: obpresserunt quasi fluitibus
senuis suis. Dissipaverunt itinera mea:
insidiati sunt michi et prevaluerunt: et
non fuit qui ferret auxilium. Quasi rupto
muro et aperta ianua irruerunt super me:
et ad meas miseras devoluti sunt. Re-
dactus sum in viculum. Absculisti qua-
si ventus desiderium meum: et velut
nubes pertransiit salus mea. Nunc
autem in memetipso marcescit anima
mea: et possident me dies afflictionis.
Morte os meum perforatur doloribus:
et qui comedunt me non dormiunt.
In multitudine eorum consumit vestimen-
tum meum: et quasi rapitio tunice sic
circumtulit me. Comparatus sum luto: et
assimulatus sum faville et cineri. Cla-
mo ad te et non egredieris me: et non re-
spicias me. Mutatus es michi in crudeli-
tem: et in duriciam manus tue aduersasti
michi. Eleuasti me: et quasi super ventum
ponens elidisti me valde. Scio quia
iniqui tradas me: ubi constituta est do-
minus omnium vincti. Veruntamen non ad
consumptionem rotarum emittis manum

tua: et si corruerit ipse saluabis. Stetit
quondam super eo qui afflictus erat: et com-
pariebatur anima mea pauperi. Ex-
pectabam bonam et venerunt michi mala: pre-
solabatur lux et erupit tenebre. Interi-
ora mea effluuerunt absque ulla rege: pro-
pulerunt me dies afflictionis. Metes in-
reddebant sine furore resurgens in turba
clamavi. Frater sui draconum: et socius
strucionum. Lacus mea denigrata est
super me: et ossa mea aruerunt pre cau-
mate. Versa est in ludum cythara mea: et
organum meum in voce flentium. **xxxii**

Pepigi sedus cum oculis meis: ut ne
cogitarem quid de virgine. Quam
enim parvam habere in me deus deli-
peret: et hereditatem omnipotentis de-
relictis. Numquid non perditio est ini-
quo: et alienatio operantibus in iusti-
tiam? Nonne ipse considerat vias me-
as: et cundos gressus meos dinume-
rat? Si ambulavi in vanitate et festi-
navi in dolo pes meus: appendat me
in laqueum iustitiae: et sicut deus simplicita-
tem meam. Si dedinavi gressus me-
os de via: et si secutus est oculus meus
cor meum: et si in manibus meis adhe-
sit macula: seram et alius comedat: et
progenies mea eradicetur. Si deceptus
est cor meum super mulierem: et si ad hostium
amicum mei insidiatus sum: sicut alterius
sic virgo mea: et super illam incurram
alij. Propter enim nequias est et iniquitas
maxima: ignis usque ad perditionem deu-
rans: et omnia radices germinum. Si
contempsisti subire iudicium cum seruo meo
et ancilla mea: cum disceptarem aduer-
sum me. Quid enim faciam cum surrexerit
ad iudicandum deus: et cum quaesierit quid
respondebo illi? Numquid non in ore
fecit me qui et illi operatus est: et for-
mauit me in vulva matris? Si negavi

quod volebam pauperibus: et oculos vidue
expectare feci. Si comedi buccellam meam
solus: et non comedit pupillus ex ea.
Quia ab infanzia mea crevit mecum
miseratio: et de utero matris mee egres-
sa est mecum. Si desperi pretereuntem eo
quod non habuerit indumentum: et absque o-
perimento pauperum. Si non benedixe-
runt michi lacera eius: et de velleribus
ovium meorum calefactus est. Si leuavi
super pupillum manum meam etiam cum viderem
me in porta superiorum: humerus meus
a iumentis suis radat: et brachium meum
cum suis ossibus contingatur. Semper enim
quali tumetes super me studus timui
deus: et potius eius ferre non potui. Si
putavi aurum robur meum: et obrizum di-
xi fiducia mea. Si letatus sum super mul-
tis divitiis meis: et quia plurima rep-
perit manus mea. Si vidi solem cum ful-
gere: et lunam incensent clare: et letatum
est in abscondito cor meum: et osculatus
sum manum meam ore meo. Quod est iniqui-
tas maxima: et negatio contra deum
altissimum. Si gavisus sum ad ruinam
eius qui me oderat: et egrediamur in iue-
nisset eum malum. Non enim dedi ad pecca-
dum guttur meum: ut repeterem maledi-
ctens animam eius. Si non dixerunt viri
tabernaculi mei: quis daret de carnibus
eius ut satureremur. Foris non mansi
peregrinus: ostium meum viatori patuit.
Si abscondi quasi homo peccatum meum:
et celavi in sinu meo iniquitatem meam.
Si repavi ad multitudinem inimicam:
et deperditio propinquorum recevit me: et non
magis tacui nec egressus sum ostium.
Quis michi retribuatur adiutor: ut deli-
dictum meum audiat omnipotens: et librum
scribat ipse qui iudicat: ut in humero
meo portem illum et circumdum illum quasi
coronam michi. Per singulos gradus

meos pronuntiabo illi: et quasi princi-
pi offeram eum. Si aduersum me ter-
ra mea clamat: et cum ipsa sulci eius
descent. Si feudus eius comedi absque
pecunia: et animam agriculturalium eius
afflixit: pro frumento oritur michi
tribulus: et pro ordeo spina. **xxxiii**
Emiserunt autem tres viri isti respon-
dere iob: eo quod iustus sibi videretur.
Et iratus indignatusque est heliu filius
barachel buzites de cognatione ram.
Iracundus est autem aduersum iob: eo quod iustus
se esse diceret coram deo. Porro aduersum
amicos eius indignatus est eo quod non in-
venissent responsum rationabilem:
sed tantummodo condemnassent iob.
Igitur heliu respondit iob loquentem:
eo quod seniores essent qui loquebantur.
Cum autem vidisset quod tres respondere non
possent: iratus est vehementer. Re-
spondensque heliu filius barachel buzi-
tes dixit. Iunior sum ego: vos autem an-
tiquiores. Ideoque dimisso capite ve-
nitus sum vobis indicare sententiam.
Sperabam enim quod etas prolixior
loqueretur: et annorum multitudo doce-
ret sapientiam. Sed ut video spiritus est
in hominibus: et inspiratio omnipotentis
dat intelligentiam. Non sunt longevi
sapientes: nec senes intelligunt iudicium.
Ideo dicam audite me: ostendam vobis
etiam ego mentis scientiam. Expectavi enim
sermones vestros: audiui prudentiam
vestram. Donec disceptarem in limoni-
bus vestris: et donec putarem vos aliquando
dicere considerabam. Sed ut video non est
qui possit arguere iob: et respondere re-
vobis sermonibus eius. Ne forte dicam
invenimus sapientiam: deus periet eum
non homo. Nichil locutus est michi:
et ego non secundum sermones vestros respo-
debo illi. Exinmuerunt nec responderunt